

Bladreferater ikke, de kan være meget gode og omhyggelige, men er kun en meget kondenseret Gengivelse af, hvad der er sagt. Det ærede Medlem fra Horsehs (Hans Nielsen) og det snævrere Regeringspartis Ordfører, det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik), har særlig fremdraget en Udtalelse af mig angaaende Udenrigsministeren, og de har paastaaet, helt i Strid med det faktiske Forhold, at jeg i den skulde have angrebet Udenrigsministeren og den af Udenrigsministeren førte Politik. Selve de oplæste Bladreferater viser imidlertid, at dette er fuldkommen forkert, og at det, der tillægges mig, at jeg skulde have sagt, at der ingen Dygtighed behøvedes til at styre Udenrigsministeriet, og at det kunde enhver Per Tot gøre, ikke alene ikke ordret er blevet sagt, men at det overhovedet er uden ethvert som helst Holdepunkt i de offentlig fremkomne Referater af min Tale. Ikke alene har jeg ikke angrebet Udenrigsministeren for hans Ledelse af vor Neutralitetspolitik, men endog det modsatte er Tilfældet, jeg har anerkendt hans Ledelse af vor Udenrigspolitik, hvor jeg har udtalt mig derom ude i Landet, fordi det er min Pligt at gøre det, og saaledes som jeg plejer at gøre det. Jeg har altid udtalt, at Udenrigsministerens Ledelse af vor særlige Neutralitetspolitik har været korrekt og klog, fordi jeg mener, at det er af Betydning, naar offentlige Mænd fremkommer med Udtalelser om vor Udenrigspolitik, at det deraf klart maa fremgaa, at der er ingen Strid her i Landet om den Ting, at det er en Sag, om hvilken vi er enige, og at vi ikke angriber Regeringen for dens Ledelse af vor Udenrigspolitik.

Det, jeg har sagt, som man nu vil angribe mig for, er, at jeg har advaret mod de falske og skadelige Paastande, som man af og til hører, og som gaar ud paa, eller bagved hvilke der ligger, at denne Regering og de to Partier, paa hvilke den særlig støtter sig, har en Art Patent paa at ville føre en ærlig og ubetinget Neutralitetspolitik, og at der er andre, som man kunde have Grund til at antage ikke vilde gøre det. Der er i denne Sal et æret Medlem, der tillige er Minister, som en Gang tidligere har sagt, at der var nogle, han kaldte Krigens og Dyrtidens Venner i dette Land, der er et andet Medlem af Regeringen, der har talt om uenetrals Kredse og med en særlig politisk Hentydning liggende deri. Overfor dette mener jeg det nyttigt at fastholde, at vi ikke alene billiger den Udenrigspolitik, der

er ført af den nuværende Regering, saa vidt vi kender den — og der er jo gjort os talrige Meddelelser i lukkede Møder, saa det maa vel antages, at vi kender noget til denne Politik, og jeg tvivler ikke om Loyaliteten af Udenrigsministerens Fremstilling her for os —, men at vi ogsaa mener, at ethvert Parti her i Landet, der havde haft Magten, vilde have ført en Udenrigspolitik med samme Tendens og i det væsentlige med samme Indhold. Jeg tror, at det kun er gavnligt, at dette bliver fremhævet.

Ligeledes er det nyttigt, og dertil sigtede ogsaa mine Udtalelser, at fjerne den Indbildning, som man ogsaa finder det hensigtsmæssigt at vække hos Folk her i Landet, at vi stadig omgives af Farer for at blive draget ind i Krigen, at krigsførende Magter ligesom lurer paa en Anledning til at drage os ind i Krigen, og at der derfor skal en særlig Statsmandskløgt til for at bevare vor Neutralitet og hindre, at vi drages ind i Krigen, og at den nuværende Regering er i Besiddelse af en Slags Tryllekvis, hvormed den drager en usynlig Ring om vort Land og hindrer, at vor Neutralitet krænkes. Jeg kalder dette baade en taabelig og en skadelig Indbildning, og den er saa stridende som vel muligt mod de virkelige Forhold. Der har ikke været nogen Tendens hos de krigsførende Magter til at ville krænke vor Neutralitet. Der har været, hvad jeg vil kalde tilfældige Neutralitetskrænkelser — jeg behøvede ikke at nævne Eksempler —, U-Baads-Affæren udenfor København var et, og Holmslands-Klit-Affæren var et andet —, men der har ikke været forbundet nogen Hensigt dermed; vor Regering har korrekt protesteret, og de vedkommende fremmede Magter har korrekt givet Undskyldning. Nogen Villie til eller noget Ønske om eller nogen Stræben efter at krænke vor Neutralitet og inddrage os i Krigen har der ikke været. Jeg har der overfor peget paa de almindelige Grunde, som kan antages at have bevirket dette, dels Krigens Gang, dels de europæiske Forhold, i det hele Grunde, der er fælles for os og vore to nordiske Naboer og Svejts og Holland. Vor Beliggenhed kan være udsat nok, men Hollands Beliggenhed er mere udsat end vor, og ikke desto mindre har de krigsførende Magter haft Villie til ikke her at krænke Territoriets Neutralitet og til at finde sig i, at den opretholdes. Naar dette er Forholdet, skal man ikke fremstille det, som om vi levede i idelig